

го рѣльщика, при малѣй счастіи имѣть простого наименія и малуродного люду, при недостатки воспоминаній возможныхъ силъ, буде вольни тажіи, бо она мусить такожь на кожадѣмъ кроцѣ поборовати пересудъ нашего и лѣднскаго народу. А при тѣмъ якою мало людѣй въ нашемъ краю стараются своими юзовыми здѣбностями по малымъ пропагандистскимъ избочинамъ та избочинамъ тѣй бороться наложенный напримъ; мало сознанныхъ людей звернуло свою узагу на экономичнѣе житѣе по селахъ нашего краю. Нашъ простый людъ самъ доколи берышился въ тѣхъ тажіи боротьбѣ безъ доброго та сознанія проѣздника, безъ познанія своихъ силъ, своего положенія, безъ наложенного знанія цѣліи своей працѣ. Ось раза на неизвѣдомъ терактѣ спотыкается, пада та въ загадѣ ступає неизвѣданнымъ ходомъ. Денегъ священникъ, хотій бы и хотѣй проводить экономичнѣе боротьбѣ або только экономичнemu поступкамъ въ любыхъ реальныхъ студіяхъ, а образованія въ тѣхъ загадѣ у насъ на селѣ дуже собѣ тажіи добуты своими силами, — тоже раза на смации треба гладїти за користною дорогою, хотѣбы могла вывести въ лабиринту догадовъ та сумнѣбовъ...

Въ монхъ короткихъ та неповинныхъ сихъ замѣткахъ синавъ и може только тысячную часть превосходиа подѣй въ экономичнѣхъ заходахъ нашихъ житѣй по нашемъ краю. Хто бы хотѣй только трошечка близше приглянути по селахъ и малыхъ избочинахъ тому житїю, безъ сумнѣву найде таку разнообразиость предмету, тае бо гате пусте поле до обробленія, якого мало. Тутъ душъ людскій наибѣльшу давъ волю своимъ выдумкамъ, своимъ жадобѣ, своимъ страстямъ, и они стругою раза очевидачки ляютъ въ чоловѣчной душѣ.

Сава Славичъ

ЯНЪ ЛАЙМЪ.

Въ протагу двохъ избочинъ отратили Поляки двохъ мужійъ, что могучою силою чи то ово-го духа, чи енергіи, двигали мало чи не цѣле су-сильно житїе галицкихъ Поляковъ отъ того часу, коли для славиньскихъ народовъ въ Австріи на-стала пора отрдженія. Янь Добжанський и Янь Лаймъ, ото два люде, около которыхъ группувалася маже цѣлія полка журналистикъ у Львовѣ. Въ разу оба пріятель, въ познѣшѣ антагонисты, тра-сли въ Галичинѣ въ 1860-ыхъ рокахъ цѣлімъ польскимъ рухомъ журналистичнѣ; оба працювали въ тѣхъ саміхъ напримъ, и недовго перешли одинъ другого. Но коли Добжанський большою своею особою волгаетъ въ житїе политичнѣ и соціально, то Лаймъ вѣдь зновъ больша силою своего пера. И дѣйстно, въ Лаймѣ отратили Поляки первостепенную силу публицистичнѣ, силу, яку не такъ скоро буде мѣгъ засугутити хто другій.

Янь Лаймъ будь въ роду по батькови Нѣмецъ и родивъ въ 1838 р. въ Станиславовѣ. Его мати була Полька, въ дому Зълецка. Тымъ то походженіемъ може и далоута почасти посомніти познѣшіе черты характеру походника. Батько Лайма будь урядникомъ фінансовыемъ. Початкову науку побирали Лаймъ дома, почасти у родичей,

по-части у своего дѣда. Познѣше ходилъ однѣ переконали, а будь радище наслѣдкомъ той науки, рѣкъ до гимназіи въ Бучачѣ, а въ 1855 р. зро-шилъ съ отцемъ матеру въ Станиславовѣ. По матеру перешли до Львова и тутъ заня-саніемъ на университетѣ на выдаѣ працію, котрою слухали три роки. Но малою средстами до удержанія, пустасомъ — якъ то камутъ — на губернерику. Въ 1859 р. вступили бѣль до войска австрійскаго и були назнѣ въ битѣ подъ Сол-евицю. Выступивши по 5 місяцамъ въ войска, занялися зновъ губернерику и въ сю пору прігадали перва это литература дѣяльності. Добжанський часто въ села до Львова, да же бѣль до заложенія гумористичнѣхъ часописей: Кашта, Вѣкъ, Клаукасъ и Кашта П., а въ 1863 р. обнявъ булы редакцію „Днієпrikъ въ Literat. oго“. Надѣшовъ 1863 р., чиъе польскаго повстанія. Лаймъ взялъ въ повстанію чинну участіе и въ сю поры датує его титулъ „Kapitanъ wojskъ polskich“. За то музѣй довою покутувати въ крештахъ (а. пр. въ Золочевѣ) и ходити шунасомъ, якъ по уласнавленію цѣсаремъ осінь 1866 р. у Львовѣ и одержавши мѣсто при редакції „Gazetъ wъ Narodo-w-сї“. Ось теперъ розвинувъ бѣль ширшу дѣяльності литературу и публицистичнѣ. Въ 1868 р. почавъ писати свою „Kronikъ u Lwowsk-у“, когу ажъ до послѣдніи хвили житїя продовжувалъ въ „Dnіeprikъ u Polakъ-ми“; въ 1869 написавъ повѣсть Panna Emilia (або Wielki świat Capowic) и Kogoniarz w Galicyi. Въ 1869 року заложни була „Dnіeprikъ Polaki“, котрый въ 1870 р. обнівивъ на власність. Въ сї часописія появилася его повѣстія якъ „Główne do posioły“ и др., а крѣмъ того мѣстнія такожъ его знаменитія „Kronikъ u Lwowsk-а“. Въ послѣдніхъ лѣтахъ писавъ Лаймъ такожъ хроніки до „Gazetъ u Lwowsk-а“ и до „Gaz. Polsk-а“ въ Варшавѣ.

Ща бѣль осені 1883 р. почавъ Лаймъ хорувати и рѣдко вже лиши выходить въ дому. Мимо того все ще не перестававъ працювати и хочь самъ не мѣгъ ажъ читати ажъ писати, то однакожъ информувався бѣль другихъ и диктувавъ другимъ и такимъ способомъ не только зарабатывалъ на кавалокъ хлѣба для себе и своеї родини, але и бравъ живу участіе въ житїю суспільномъ.

Не пора теперъ критикувати его письма и его дѣяльності политичнѣ. Двѣ однакожъ рѣчи мусимо визначити, а именно его познѣшайший талантъ и его относнія якъ публициста до Ру-сіївъ.

Публицистъ будь чоловѣкомъ здѣбностей, якъ рѣдко дукаются. Его надзвѣчайна память, велика очтаність и глубокій студія аробили були въ него живу енциклопедію. На всікъ пытаніе маже въ кождомъ матерії бути будь приготовленій, а коли треба було піднести свои аргументы датами, то бѣль знатъ зачитувати и даты и чиола якъ доказанії. Въ беїдѣй говоркій, не давъ іншому прійти до слова, а противника обсыпавъ такою масою цитатовъ и датъ, що треба було дуже здѣбного чоловѣка, щобъ мѣгъ устояти въ світії своїхъ доказанії. Однакожъ найбѣльше характеризувавъ его духа недорваний его гуморъ съ їдкимъ сарказмомъ и иронією, якій проявився въ его знаменитихъ „Kronikахъ“. Съ хронікаремъ мусѣли всѣ числитися, а горе тому, хто его зачепивъ! Слово Лайма мусѣло бути послѣднє. Хроніки его суть безперечно именіемъ плодомъ его пера.

Супротивъ Руспіївъ будь Лаймъ отвертиль ворогомъ и въ набільшомъ случаю уважавъ ихъ за gens pilos, що часто обзывають своюю дото-памъ въ Кроніцѣ. Та ненависть до Руспіївъ не походила однакожъ зъ глубокого его внутрійшнаго

ганимъ підозрѣніемъ. Цѣлі три роки минуло, якъ я наїхъ не покушавъ ажъ пива, ажъ вина, ажъ вѣлкого лікеру!

Але то буде цѣкаве, що то може призвы часопись, коли скажу, що для мене було вже рѣ-подушно, коли въ набільшомъ чиолѣ той часопись я вже бувъ винесений на степень „Твѣна, delirium tremens“, — хочь я знатъ, що тая часопись вже ажъ до кінця выборовъ неумолимо упerto буде мене такъ величати.

Въ тѣхъ часахъ почали до мене съ кождою почтою наслідывать цѣлі купи безъименнихъ лістовъ. Звычайно бѣль-менше такъ:

„Якъ то було съ токо старою жінкою, що просила васъ о милостині, а ви єї такъ сильно побили?!

Поль Прі. або:

„Вы допустилися такихъ чиновъ, про котрій нѣхто не знає, толькъ я одинъ. Раджу вамъ, не окунйтесь съ колькома доларами, бо якъ нѣ, то вамъ то все розкажу въ газетахъ

Генді Ечді.“

Се лише для примѣру, якъ видівали та безъименій лістовъ. Коли-бѣ хто бажавъ, я мѣгъ бы наводити ихъ безъ кінця, ажъ поки-бы читателеви не остативши.

Небавомъ „доказавъ“ менѣ найповажнѣйшій днієвникъ „препубліканцівъ“, що я бравъ хабаръ en gros, а провідний органъ „демократівъ“ висказавъ „якъ на долонї“ тажій случай, де я отравою підкупнотвомъ уйти справедливимъ кары.

При тѣй нагодѣ заробивъ я себѣ дѣй дальши назви: „Твѣнъ, череватий хабарникъ“ и „Твѣнъ, огній підкупникъ суду“.

Въ той порї змѣгой вже крикъ за „отпо-

тереконанія, а будь радище наслѣдкомъ той науки, рѣкъ поїднанія одержать будь бѣль первого світія инструктора політичнаго Яна Добжанського. Тымъ то я висловлю, що въ приватнѣхъ разговорахъ бѣль дружійше відношеніе до Руспіївъ бѣль публично, а коли часами въиступають, то треба то лиши тому привыкати, що за мало мѣгъ віднанти въ правдиве руске житїе народне, бо сходився по бѣльшою часті съ славянами, въ середѣ которыхъ тѣжіхъ вѣдь не мѣгъ добачити.

Що до особистого характеру публіканія, то можемо лиши віднести слова п. Резаловити, ред. „Kur. Lwowsk.“, виголосений на могилі публіканії: они коротко але хоно оцінили характеръ Лайма: бувъ то чоловѣкъ, въ котрому сполучалася легкота и наїтъ легкодушність съ глубокою му-дростю и величезними здѣбностями, демократичній радикализмъ съ патинами аристократіи и консерватизму, вольнодумність съ глубокою релігійністю, словомъ, Лаймъ бувъ чоловѣкомъ.“

ДОПИСИ.

Зъ Микулинець.

Тернопольскій Видѣль Рады поїтвовомъ завважувань письмомъ въ д. 29 червня с. р. свого члена п. Т. Лягмана въ Микулинець, що були докладно пересвѣдчими о станѣ заведеній въ школѣ микулинецькій робити ручніхъ столарства и токарства и здань Видѣль до спорядженія. Отже п. Лягманъ пересвѣдчившися якою о веденіи роботи въ школѣ, предложивъ Видѣль таке спрѣваданье.

Управитель макулинецької школы п. Антоній Рыбачикъ затруднивъ бѣль обійти тамъ посади старшихъ хлопцівъ въ II и III класы рѣзною роботою, при помощії найгорстѣйшихъ приборівъ, а то: ножика, шила и молотка въ той способъ, що вирѣбъ тѣй добставали призвананье на кождїй виставѣ, которую такожъ що року при пошире устроють въ салінції. Якъ давнѣйшіе, такъ и сего року я бувъ наїтъмъ сївѣдкомъ виставленыхъ прерванихъ красно виїденыхъ вирѣбъ въ деревіи, опоки, блаки, глини и кам'їни. Тіи вирѣби простымъ пожижомъ можуть служити къ жадїй школѣ въ подставу до науки въ погляду.

Якъ я чувъ бѣль самого управителя школи, дні по 10-лѣтній таїй пробѣ, загадавъ затруднити декотрьхъ найгаршіхъ хлопцівъ вирѣбами рѣчей бѣльше практичніхъ, и то споводувало его удастися до Вис. Видѣлу краевого субвенцію, котру въ квотѣ 100 вр. отримавъ. За тѣ гроші закупивъ бѣль варстити столярскій съ начиньемъ, токарю съ приборами, клюбу слюсарському съ пильниками и т. д. Ось початку сего року працюють хлопцівъ однинъ напротивъ другого при столярствѣ підъ управою одного тутешнаго майстра, вирѣблія кулівірами, т. в. славинськимъ, а підъ доворомъ самого управителя школы точать на токарні, вирѣбують досить вручно пилочкою, и легко псуєчеся внаїдь токарськимъ напрвляють начинніми слюсарськими. Єсть се лише першій починъ тої, на способѣ шведській впровадженії науки вручности, однакож було вже зробленыхъ колька улівъ и виточенихъ колькаадеся оказать рѣзного рода, дуже удачно, коли взяти на увагу, що хлопцівъ під-працюють таїми слюсарськими. Єсть се лише першій починъ тої, на способѣ шведській впровадженії науки вручности, однакож було вже зробленыхъ колька улівъ и виточенихъ колькаадеся оказать рѣзного рода, дуже удачно, коли взяти на увагу, що хлопцівъ під-працюють таїми слюсарськими.

(Міністер проспіти въ борбѣ съ сївіскимъ університетомъ). Зъ Віднії дівчи, що на слїдуючій тиждїнѣ мають бути віднанії італійского міністра гр. Робінзента, Кальвані и ін. Біомарка. Зъ другою сторони дівчина знову, що гр. Робінзент має прїїти до Віднії доперва въ другій половині с. ж. въ першій часъ черезъ колька днівъ. До Віднії прїїти може дні 20 с. ж. італійской амбасадоръ Нарді, который теперъ перебуває въ Ішлі.

(Міністер проспіти въ борбѣ съ сївіскимъ університетомъ). Зъ Грауза забранії, якъ енергично до дѣла, але чи въ вѣдѣнії прямъ бѣль віднайдено поступинъ, се не виїдно чую судати. Недавно удільни бѣль нагану професорівъ львівського університету, Димбовику, що той въ припустності двохъ сївівъ державъ отчітіть о теорії, котра висновки віднайдались, а такъ смо давніи настави професори віднанської академії рѣльничихъ Віднії за то, що бѣль написавъ рядъ артикулівъ, пізтрьхъ доказають, що студенти зъ сїа академії виходять безъ практичнога знанія. Се въ цїхъ доказахъ діланають, що студенти зъ сїа академії виходять безъ практического знанія. Се въ цїхъ доказахъ діланають, що студенти зъ сїа академії виходять безъ практического знанія.

То нагнало менѣ якогось панетного споді. Потому пішло обжалуванье, що зъ тутією здѣйка, щобъ прїїти въ постіане відъ моїхъ, — ба що бѣль, рѣночною въ постіанії появилось и нагляче візантие, щобъ откопати тога дѣлька въ гробу.

То доводило вже мене туди-туди до від-вільства.

Ополя обжалуваво мене, що я, якъ таїмъ закладу для підкіненыхъ дѣль, ухильи таїмъ кухарку беззубу и непотрѣбну бабу, юю ону.

Я почавъ уже хитати, хитати.

А наконецъ прїїшовъ і годій таїмъ від-вільства того безвідъдного пересвѣданія мене відъ мене. Взяли довіто рід, що то ледви лазили, позирали то зъ вікнівъ видовъ та отупнівъ зладощість, від-муштували, щобъ той нуждений дробъ, пізтрь буде на зборѣ народнѣй промовляти та требує чиава мене за ноги и кричавъ: „тату!“

Не будо вже що дѣляти. Я звівувъ свої руки и піддавася. Я побачивъ, що я въ рукахъ до вимоговъ для вибору на губернатора въ Ішлі Нью-Йоркъ, тоже я откладавъ свою папку датуру, а зауваженіе свое підписавъ въ гори-бомбъ сїрця:

„Остаю съ новажаньемъ: колись бѣль чоловѣкъ, а теперъ

Медовники, сухарки, бисквиты, печива
зъ фабрики Л. Чиньского въ Ярославли,
нагороджаній 19 медалями на выставкахъ красныхъ и золотыхъ
жюри, можна достать изъ власныхъ складахъ: Краинъ, Сука
лица 23; Лібовъ, ул. Галицка 8; Перемышль, ул. Франциска
Ска, аль такожъ у всіхъ торговляхъ корінныхъ.

Ціниналь на жаданье безплатно и франко.

Аналіческий проф. Б. Гофманъ Гігієническій Медовникъ въ
находу Л. Чиньского сътъ дуже смачно и спрієдливимъ плюсомъ и по-
нимъ зробити до устрицъ видуту організмъ трахею, якъ: салатъ, гомо-
роидъ, дипоніонъ, кандія крої, можна жадути и юшти, ігри, зупы,
білизна, іменіть; побудувши апетитъ, погравивъ видутано и пречисто
много до вітамінівъ крої.

Медовникъ гігієнический поручаютъ найменшими специальностями, а чо
лікобіль співбогати потворяють салатъ, сотки же подуть поїздъ властивий
забірки. Достати можна у всіхъ торговляхъ коріннихъ въ аптекахъ —
Ціна за штуку 20 кр.

Важко для особъ, що ведуть сидяче життя; для особъ добиванихъ
недугами повстяжими із лікарського гравада, і для рекреаціоністівъ. Об-
шарпі броншу; подаючи раза въ годину до створення бѣлья видуту повстя-
жими із лікарського гравада, написана докторомъ спеціальністю вищою із
забірки фабрики мединістъ Л. Чиньского въ Ярославлі въ розрізаній
зігнаночини-ся гармою въ руко.

I. АНДЕЛЯ

ново открытий

Порошокъ заморскій,

убивас: блонди, блохи, шіваби, таргани, мозгаль, мухи,
мурашки, стоноги, молі, въ загаді воякі комахи майдо-
сь надзвичайно скороюто и певноюто такъ, що зъ истину-
ючого покоління комахъ аль слѣду не збстане.

Правдивый и по дешевої цѣнѣ

въ дрогеріи I. Анделя

13, Zum „Schwarzen Hund“ Hausegasse 13,
13, Domikanergasse 13, 11 Kettengasse 11, въ Празд.

У Львовѣ у Зиг. Рукора въ хот. відъ Срб. Ордомъ, І. Ей-
зеръ апт.; Петръ Миколашъ апт.; пн. Гібнеръ и Ганке складъ мате-
ріалівъ; Лін: Ф. Вадель; Ирумова; Ушоръ Зандъ; Дехъ: Р. Паль-
да апт.; Перемышль: А. Фламенкі; Рашбъ: Р. Вонграбекъ;
Закопане: В. Рателлаути; Золочівъ: Іо. Гедль, Въ Краковѣ:
І. Трачунській апт.; А. Гаволка, купці; Е. Рахоръ апт.; Шток-
маръ апт.; В. Редикъ апт.; Торкодоль: Ф. Ямроковичъ апт.; Бро-
дьми: Микола Реднеръ апт.; Ходоровъ: Ст. Дащенко апт.; Фриш-
такъ: Іоаннъ Залівській апт.; Куты: Алько Загорській апт.; Ко-
росю: Іоаннъ Дзюковичъ торговля коріння, дилікатоффъ и винъ;
Коломиї: І. Сидоровичъ апт.; Е. Штольцъ апт.; Сокаль: Евг.
Височинській апт.; Тарнобіль: Е. Францъ; Немирівъ: К. Прод-
рамерскій апт.

ФАРБЫ ОЛІВІЙНІ

готові до ужитку и скоро за-
сихають.

Фарбы

до малярії дахонъ, тертъ и
найбліжшіхъ похості.

Найлучший фарбы

тертъ із похості минеральнихъ,
втоноюдають рібнимъ ціламъ,
найдують барку и дись по одно-
разовому потягненю, висыхають
въ немногихъ годинахъ, и да-
шевшій бѣль охідніхъ.

Фарбы до фасадъ

розписуваній із вапнѣ, до кольоро-
вання будинківъ въ 36 кольорахъ.

Всіхъ роди лакербъ крас- ивыхъ и заграницьшихъ

ПЕИЗЛЬ

із найлучше ремонтованихъ фа-
брікъ.

Текутии дахонъ, смода по-
газона и деревня, маса
смолина, асфальтъ, це-
ментъ, гіпсъ.

Оливы до машинъ и смаро-
віло до осей зеленыхъ.

Пасы шкіорний до машинъ.

Пасы гумовий до машинъ.

Гурти конопляній до ма-
шинъ.

ПО ВИНА!

Лінній напускани пасы до
машинъ, а т. д., а т. д.

поручаютъ

Гібнеръ и Ганке у Львовѣ.

Карты взорцівъ, цінника и
спеціальній сферти, на жаданье,
gratia и franco. 1680 18—?

Съ днемъ 1 л. серпня с. р.
обираю постійну посаду

Лѣкаря мѣского

въ Королѣвцѣ

(въ поїйтѣ Борщевскомъ)

Д-ръ Калиновичъ.

1688

1688

1688

1688

1688

1688

1688

1688

1688

1688

1688

1688

1688

1688

1688

1688

1688

1688

1688

1688

1688

1688

1688

1688

1688

1688

1688

1688

1688

1688

1688

1688

1688

1688

1688

1688

1688

1688

1688

1688

1688

1688

1688

1688

1688

1688

1688

1688

1688

1688

1688

1688

1688

1688

1688

1688

1688

1688

1688

1688

1688

1688

1688

1688

1688

1688

1688

1688

1688

1688

1688

1688

1688

1688

1688

1688

1688

1688

1688

1688

1688

1688

1688

1688

1688

1688

1688

1688

1688

1688

1688

1688

1688

1688

1688

1688

1688

1688

1688

1688

1688

1688

1688

1688

1688

1688

1688

1688

1688

1688

1688

1688